

Tak for at jeg blev optaget i Ford T Klubben

Hermed vil jeg gerne sige tak for, at jeg blevet optaget i Ford T klubben. Min interesse for Ford T kom, da jeg i 1963 eller 1964, så en lang række forskellige Ford T, der var på vej til Himmelbjerg. Vi var nogle kammerater, der lå i vej-siden ved Ry, og så dem komme kørende.

Vi blev enige om, at ejerne af disse vogne selvfølgelig måtte være millionærer. Vi fik jo nok aldrig en Ford T.

Jeg kom i lære, som mekaniker, lastvogne og Volvo personvogne, hos Jysk Ilt Horsens (Hede Nielsen) i 1964. I 1966 fik jeg min første motorcykel, en Triumph Thunderbird 650 cc, som jeg glemte at slå sidestøtten op på - defekt fjeder til 85 øre. Det resulterede i, at jeg ved Fuldbro Mølle ikke kunne dreje til venstre i det skarpe sving, der var der dengang, og fortsatte ind i rækværket ved åen. Det var d.19.sept. 1966 kl. ca. 19:30, men jeg husker intet om ulykken. Heldigvis kom der en bilist, som fandt mig ved åen. Ved ulykken fik jeg bl.a. højre ben ødelagt og brud på ryggen m.m. Jeg var da 18 år, og fik min læretid forlænget med 1 år, da jeg jo var sygemeldt meget længe, men måtte opgive mit arbejde som mekaniker da jeg blev udlært. Bare for en fjeder til 85 øre, som kunne have forhindret dette.

I 1969 blev jeg gift med min kone Kirsten, og vi flyttede til Århus, hvor jeg fik arbejde som lastbilchauffør hos Århus Spedition forretning, hvor jeg kørte med skibscontainere i Danmark og Tyskland m.m. Det passede mig fint, da jeg stadig haltede og havde problemer med ryggen. I dette firma var jeg i 37 år til min pension. Jeg restaurerede i 1976 en Scania Vabis trækker - LB76 - hjemme i min have, i min fritid. Vi havde da et nyt hus i Østbirk, men der måtte jeg ikke være selvstændig vognmand, så vi flyttede til Lundum, hvor alt var ok, med meget plads til lastbilen. Jeg har haft 4 trækere, som jeg opbyggede, som jeg ville have dem. En LB76 med 110 motor, en 3-akslet Scania 140, en Scania 110, og sidst en Scania 142. Jeg kørte så stadig for Århus Speditionforretning, som stod som brugeren af min lastbil.

Samtidig med dette restaurerede og kørte jeg i veteranbiler, bl.a. Ford Y 1934, Jaguar XJ6 1969, Willys Overland 1928, Chevrolet ½ t. 1924, Oldsmobile 1921, Volvo 445 m.fl.. For nuværende har jeg restaureret en Opel Kaptain 1939, en Ford Victoria Coupé 1931 jubilæumsmodel. Den har jeg haft i 31 år, og den står stadig flot, en Volvo Duet ombygget med lad, en Ford T Speedster 1911, en Ford T 1927, og en Ford T 1921, - hvor jeg kun

havde motorblok og chassis. Den lavede jeg med en gyngestol bag førerhuset og en madam blå kaffekande (stor model) ved siden af gyngestolen. Det ryger ud af kaffekandens tud når jeg kører. Jeg har ført et rør op fra lyd-potten ind i kandens bund, og så har jeg anbragt en beholder under sædet med dieselolie, så når jeg åbner for en hane, drypper det ned i udstødningsrøret, og ryger op i kanden.

Jeg har lige restaureret en Ford AA 1928 lastbil, som blev kørende her i efteråret.

Så efter ulykken har jeg jo alligevel haft et godt liv. Så jeg føler, jeg har leget mig igennem hver eneste dag, sammen med mine Ford T'er og de andre veteraner og min søde kone Kirsten, som jo har holdt mig nu i 47 år - men det forstår jeg nu godt.

Det var så en livshistorie fra en lille mand fra Lundum, der ville spare 85 øre på en fjeder, som nær havde kostet ham livet, men som alligevel fik Ford T uden at være millionær.

Det tænkte jeg meget på, da jeg og min kone var med til Himmelbjergløbet i min Ford T 1927 - 50 år efter. Det var en dejlig dag med alle de hyggelige mennesker. Det samme må de jo have følt i 1963-1964, da vi lå i græsset for at se Ford T passere til Himmelbjerget.

Venlig hilsen Søren Baunsgaard

